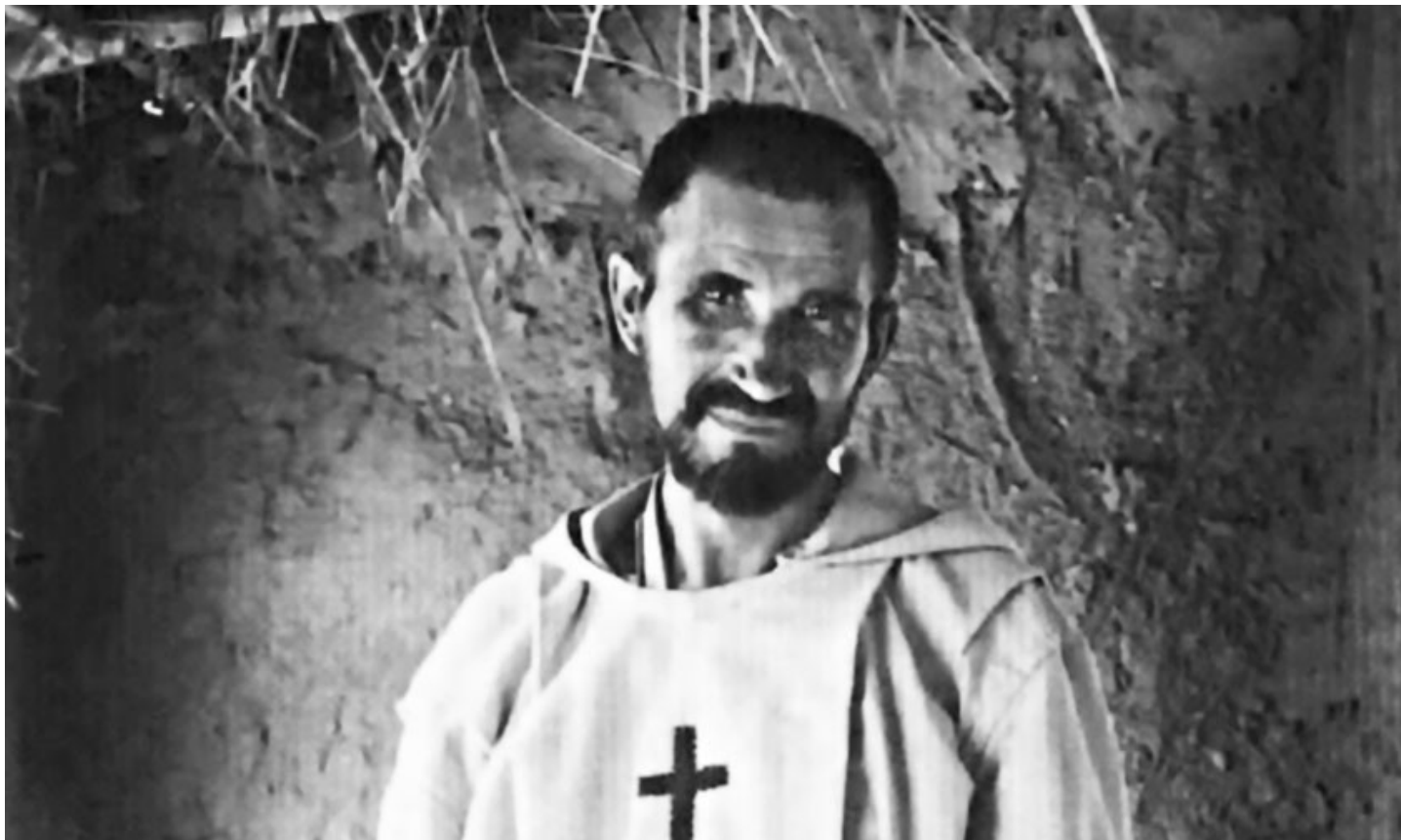

Ferenc pápa május 15-én avatja szentté Boldog Charles de Foucauld-t

FERENC PÁPA – 2021. november 9., kedd | 12:41

Május 3-án bíborosi konzisztóriumon döntöttek hét boldog szentté avatásáról. November 9-én a Szentszék közzétette, hogy szentté avatásukra május 15-én kerül sor. Köztük van Charles de Foucauld, akit *Fratelli tutti* kezdetű enciklikájában Ferenc pápa példaképnek ajánlott, mint aki „lényegében egyetemes testvér akart lenni”.

Elmondhatjuk, hogy Charles de Foucauld élete kudarcok sorozata volt. Az általa kitűzött célok közül egyet sem ért el ez a „felfedező” pap, aki 1916 decemberében egy rablótámadásban szinte véletlenszerűen vesztette életét. Életében szerzetesrendet akart alapítani, de nem sikerült neki. Amit a család szeretett volna, ami a körülményeiből adódott volna, azt elutasította,

---

”

lehetett volna mintadiák, jó katona, de ő úgy döntött, hogy a periferián akar élni, ahol társa a csend és az imádság.

A tuaregek között élt a sivatagban úgy, hogy senkit nem vezetett közülük megtérésre. Alakjában szinte felismerheti magát mindenki, aki a történelem vesztesének érzi magát, Foucauld atya élete ugyanakkor az evangéliumi kép tökéletes összefoglalása: „ha a földre vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz” – kommentálja a hírt az olasz *Messaggero*.

Foucauld életében nem talált társakra, a Vatikán sem fogadta el az általa megálmodott szerzetesrendet. Tizenhét évvel később, 1933-ban azonban követőkre talált, pontosabban ők találtak rá mint példaképre. El Abiodh Sidi Cheikh-ben alapították meg közösségüket, amely 1968 óta mint Jézus Kistestvérei működik, egyházi jóváhagyással. 1939-ben, szintén Foucauld nyomán, Magdeleine Hutin megalapította a Jézus Kistestvérei rend női ágát.

Az algériai egyház is régóta várta és remélte a szentté avatás hírét. Paul Desfarges, Algír érseke, az észak-afrikai regionális püspöki konferencia elnöke a SIR olasz

katolikus hírügynökségnek elmondta, mekkora jelentősége van a helyi egyházban Foucauld alakjának.

”

Ő az egyetemes testvér, aki elébe ment mindenkinek, felebarát lett.

A názáreti élet spiritualitása rányomta bélyegét a hitükre, baráti, testvéri jelenlétükre Algéria földjén. Meghatározó alakja a más kultúrákkal, az iszlámmal való párbeszédnek.

Michel Lafon
**Imádságban
Boldog Charles
de Foucauld-val
tizenöt napon át**

Új Ember
kiadványok

Michel Lafon *Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át* című könyve megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest, V. kerület, Ferenciek tere 7-8.; nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek 9-17 óráig; szerdán 10-18 óráig) vagy megrendelhető az [Új Ember online könyváruházban](#).

„Mindig nagyon fontos volt számára a jóság. A jóság apostolsága volt az övé. Szerinte a jóság légkörén kívül semmit nem lehet tenni.

”

Az volt számára a legfontosabb, hogy szeresse az embereket, olyanak, amilyenek, ingyenesen.

Az a mindennapos párbeszéd, amelyet ma a muszlim testvéreinkkel építünk, éppen erre a dimenzióra épül, a jóság jegyében” – hangsúlyozta Algír érseke. Hozzátette, hogy a falak, a félelmek és a tőlünk különbözőkkel szembeni előítéletek idején nem könnyű megélni ezt az örökséget. Charles de Foucauld szerinte ma azt üzenné: „Ne féljete!” – ahogyan II. János Pál mondta pontifikátusa kezdetén, és ahogyan Ferenc pápa is kéri ma tőlünk.

Charles de Foucauld 1858. szeptember 15-én született Strasbourgban; szülei korán meghaltak. Kezdetben Svájcban, majd Párizsban egy jezsuita középiskolában tanult, majd a francia Katonai Akadémián. Tanulmányai után először Franciaországban, majd Algériában szolgált.

Lenyűgözte Afrika, nagy hatással volt rá az iszlám. 1882-ben elhatározta, hogy felfedezi Marokkót, Tunéziát és Algériát. Elhagyta a hadsereget, először Mardochi

Abi Serur rabbival indult útnak Marokkóba, majd Joseph Aleman néven rabbinak adta ki magát, így eljuthatott a keresztények számára veszélyesebb vidékekre is.

Mind jobban vonzotta őt a keresztény élet. 1886-ban megismerkedett Huvelin atyával, s a vele való kapcsolat hozta a döntő fordulatot: 1890. január 16-án belépett egy szigorú trappista szerzetesközösségbe. 1901. június 9-én, 43 éves korában Verviers-ben szentelték pappá.

A Szaharába ment, megpróbált egyszerűen barátja és testvére lenni a sivatagi nomádoknak. Egész életével akarta „kiáltani az evangéliumot”. 1901 októberében az algériai Béni Abbès-be költözött remeteként, püspöki engedéllyel. Ekkor fogalmazta meg tétélesen elképzelését egy új szerzetesrendről, a Jézus Szent Szívének Kistestvéreiről.

Megírta a francia–tuareg szótárt, mely máig a tuareg szótárak alapját képezi. 1914-ben Tamanrassetbe, az Ahaggar-hegységbe költözött, igyekezett segíteni a rászorulóknak. 1916. december 1-jén egy muszlim szektához tartozó tuareg fegyveresek meggyilkolták.

Charles de Foucauld boldoggáavatási eljárása 1978-ban kezdődött el. 2005. november 13-án avatták boldoggá.

Forrás: Messaggero; [Agensir](#)

Fotó: Agensir; Vatican News

Magyar Kurír
(tzs)